

OPINNÄYTETYÖ | TONI ERONEN
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU | MUOTOILUINSTITUUTTI
MUOTOILUN KOULUTUSOHJELMA
PAKKAUSMUOTOILU JA TUOTEGRAFIikka | SYKSY08

VISUAALINEN TUNNUS JA
MARKKINOINTIAINEISTO
FINRG
LEVY-YHTIÖLLE

TIIVISTELMÄ | ABSTRACT

TIIVISTELMÄ

Lahtelainen elektronisen musiikin levy-yhtiö Finrg, on syntymästään asti ollut vailla yhtenäistä visuaalista markkinointimateriaalia. Tunnus on asia joka on kulkenut mukana alusta asti, mutta sekin saa nyt uuden muodon. Opinnäytetyö pitää sisällään tunnuksen lisäksi mp3-kaupan Internet-sivujen, tapahtumamainonnan sekä tuotteiden graafisen ulkoasun suunnittelun. Konemusiikin historia, underground-kulttuuri, kommunistien julistetaide sekä venäläinen konstruktivismi ovat olleet suuntaviivoina visuaalisen ilmeen aikaan saamiseksi.

ABSTRACT

Finrg, the electronic music record label from Lahti (Finland) hasn't had an uniform visual marketing material since it was born. The logo-emblem is the only thing which has been a part of the visual image from the beginning, beside the new visual material, the logo will also have a new face. My final project also includes designs for the web site, event advertising and other products. History of electronic music, underground culture, communistic posters and Russian constructivism have been my guidelines for the design process.

TIIVISTELMÄ | ABSTRACT

1	JOHDANTO	s 6
2	MIKÄ IHMEEN FINRG?	s 8
	2.1 Musiikki	s 9
	2.2 Fanituotteet ja tapahtumat	s 10
	2.3 Kohteet	s 10
	2.4 Tavoitteet	s 10
	2.5 Brief	s 11
	2.6 Pohdintaa markkinoinnista ja sen ongelmista	s 12
3	ELEKTRONEN MUSIIKKI	s 14
	3.1 Elektronisen musiikin historiaa	s 15
	3.2 Elektronisen musiikin eri tyylit	s 19
	3.3 Konemusiikin tulo Suomeen	s 22
4	SUUNNITTELUPROSESSI	s 24
	4.1 Tunnus	s 25
	4.2 Visuaalinen ilme	s 28
	4.3 Typografia ja värit	s 30
5	ARVIOINTI	s 39
	LÄHTEET	s 40
	LIITTEET	s 41

1 JOHDANTO

Opinnäytetyön aiheen valitseminen oli yksinkertaista. Elektroninen musiikki on ollut intohimoni niin kauan, kuin olen musiikkia kuunnellut ja ymmärtänyt. Jo pikkupoikana 80-luvulla olen pitänyt kiinnostavimpana musiikkina Synthesizer Greatest -kokoelmien kappaleita. Vuodesta 92 olen itse harrastanut elektronisen musiikin tekemistä, ja 2000 -luvun alusta lähtien musiikin tuottaminen on muuttunut ammattimaisemmaksi konemusiikkiryhmämme ensimmäisten levytysten myötä. Musiikin kysyntä johti Finrg -levy-yhtiön perustamiseen vuonna 2002 muutaman muusikko/dj ystäväni kanssa. Yrityksen pyörittämisen tosin suon mielelläni niille, joilla siihen on enemmän tieto/taitoa, keskittyen itse viettämään liikenevän vapaa-aikani studiossa. Toki autan muita tarvittaessa muissakin tehtävissä.

Finrg -levy-yhtiön visuaalisella ulkoasulla ei ole ollut missään vaiheessa selkeätä linjausta, vaan tapana on ollut markkinoida tuotteita, niin kuin useimmat konemusiikin saralla pyörivät organisaatiot: Valitse teema, Tee teemaan sopiva mahdollisimman päryttävä flaikku ja juliste. Poikkeuksiakin tosin löytyy.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on luoda Finrg:lle pysyvämpää ja yhtenäisempää markkinointimateriaalia, sekä kasvattaa brändin uskottavuutta. Finrg:n visuaalisessa materiaalissa viikinkikypärätunnus on ainoa asia, joka on roikkunut mukana alusta asti. Muu visuaalinen kieli on vaihtunut eri trendien mukana. Alun perin visuaalisen maailman takana leikiteltiin ajatusta pohjoismaalaisuudesta ja arktisuudesta, eikä niinkään suomalaisuudesta. Kuitenkaan suomalaista sisukkuutta ei voi jättää huomioimatta. Myös tietty sotilaallisuus on aina liikkunut visuaalisen kielen mukana. Tämä tulee hyvin ilmi vanhasta tunnuksesta, sekä kiertueiden 2007 hakkapeliitta-, ja 2006 Barbwire Apocalypse-teemoista. Sotilaallisuus toimii myös yhdistävänä tekijänä Finrg:n uudessa markkinointimateriaalissa.

2 MIKÄ IHMEEN FINRG?

2 MIKÄ IHMEEN FINRG?

Finrg on suomalainen, Lahdessa toimiva Skandinavian ensimmäinen ja ainoa hard dance -musiikkiin keskittynyt levy-yhtiö. Yrityksen perustajajäseniä ovat Karri Korppi (Dj Karri K), Petteri Käpä, Ari Virtanen, Teemu Lahtinen, Toni Eronen (Carbon Based) ja Mikko Möykky (Dj Nemes). Myöhemmin toiminnasta ovat jääneet pois Karri Korppi ja Mikko Möykky, ja heitä paikkaamaan mukaan on lyöttäytynyt Ville Sorsa (DJ Rx). Viimeisin lisäys miehitykseen on lahtelainen Tero Viento (Dj Swoosh).

Finrg aloitti toimintansa vuonna 2002 tavoitteenaan tuoda esille suomalaista hard dance -musiikkia ympäri maailmaa. Aluksi musiikkia julkaistiin vinyylilevyillä, mutta myöhemmin havaittiin, että vinyyliä myynti vähentyi hurjaa vauhtia ja levyjen jakeluyhtiötä alkoi mennä konkurssiin yksi toisensa jälkeen. Tästä johtuen yhtiössä on siirrytty lähes kokonaan digitaalisten mp3-tiedostojen myyntiin muutamien CD-julkaisujen ohella.

Finrg on julkaissut useiden suomalaisten artistien tuottamaa musiikkia esim. Carbon Based, DJ Rx, Karri K, DFG, Alek Száhala, Pain On Creation, Dj Proteus, Nomic, Re-Form sekä Epyx & Cyrez. Finrg-nimen alla toimii kolme "sublabelia" Finrg, Finrg Hard(2003) ja Finrg Digital(2005). Viimeisin lisäys on uusi enemmän erillään ja itsenäisempänä toimiva Hybridize -label, jonka kautta uudet suomalaiset artistit voivat julkaista kokeellisempaa materiaalia. Poikkeuksellisesti Hybridize -labelin remmiin on kiinnitetty myös yksi englantilainen artisti Rob.O.T.T. (Wikipedia 24.11.2008: Finrg; www.finrg.com; Finrg:n henkilökunta)

2.1 MUSIIKKI

Vinyylilevy-formaatti on jo pitkään ollut lähinnä Dj:lle sopivin vaihtoehto. Vasta viime vuosina Dj-laitteiden kehittyessä on otettu huomioon muutkin formaatit. Tämä on yksi syy vinyylilevyn myynnin vähenemiseen. Pääasiassa syinä voitaneen pitää vinyyliä korkeaa hintaa ja heikkoa saatavuutta. (Finrg:n henkilökunta)

Musiikkiteollisuus on tällä hetkellä kokemassa siirtymäkautta selvästi digitaalisempaan suuntaan. Morten Dahlgren 24-7 Entertainmentista arvioi, että fyysiset levykaupat katoavat kuuden vuoden sisällä. Yhdysvalloissa musiikista myydään digitaalisena jo neljännes ja Etelä-Koreassa yli puolet. Myös musiikin markkinointi on muuttunut Internetin vuoksi. Yhä enemmän musiikkia mainostetaan erilaisilla Internet-sivustoissa ja -kommuuneissa. Siksi tärkeitä markkinointivälineitä ovat erilaiset web-bannerit. Mp3-formaatti ja piratismi ovat saaneet suuret levy-yhtiöt varpailleen, mutta formaatista on todennäköisesti enemmän hyötyä kuin haittaa: tuotantokustannukset ovat lähes olemattomat; asiakkaan näkökulmasta mp3 on edullinen; lisäksi julkaiseminen ja jakelu on helppoa. Ei voi myöskään unohtaa vihreitä arvoja, sillä energiaa kuluttavien CD-levytehtaiden kuormitus pienenee, ja tuotteen kuljetus tapahtuu Internetissä valtateiden sijasta. Merkit näyttävät, että tulevaisuudessa ihmiset tulevat ostamaan musiikkinsa pelkästään bittiavaruuksena, joten kokonaan digitaaliseen formaattiin siirtyminen tulee tapahtumaan ennemmin, tai myöhemmin. (Finrg:n henkilökunta; Playback s.13-18; ESS: 6.11.2008 STT-Jussi Lankinen: Levykauppojen loppu lähellä)

2.2 FANITUOTTEET JA TAPAHTUMAT

Kaikkea ei voi ladata ilmaiseksi Internetistä. Siksi Finrg – ja monet muutkin levy-yhtiöt – panostavatkin paljon kaikenlaisiin myytäviin oheistuotteisiin, kuten paitoihin, pipoihin, vöihin, levymattoihin, levylaukkuihin jne. Myös erilaiset tapahtumat pitävät Finrg:n rattaita pyörimässä. Vaatteet ja tapahtumat kasvattavat Finrg-brandia ja ne toimivat myös hyvin finrg:n markkinointikanavina. Finrg-kiertuetta on järjestetty vuodesta 2004 lähtien Suomen keskeisimmissä kaupungeissa, kuten Helsingissä, Turussa, Tampereella ja Lahdessa. Kiertue on huipentunut joka vuosi itsenäisyyspäivän aattona 5.12. Lahden Divan yökerhossa. Tänä vuonna kiertue jätetään pitämättä ja kaikki voimavarat pistetään 5.12. tapahtumaan. Lahden Divan suljettua ovensa joudutaan kiertue järjestämään Helsingin Gloriassa. Tapahtuma nimettiin tänä vuonna yksinkertaisesti "512", koska päivämäärä on jo hyvin painunut konemusiikin ystävien mieleen. (Finrg:n henkilökunta)

2.3 KOHTEET

Päämarkkina-alueet ovat Englanti, Australia, Japani ja Yhdysvallat. Myös Suomeen tuotteita myydään, mutta täällä kohdeyleisöä on suhteessa vähän. Pääkohderyhmänä voidaan pitää 16 - 24 -vuotiaita nuoria, jotka pitävät vaihtoehtomusiikista. On tietenkin positiivista ajatella, että elektroninen musiikki on iästä riippumatta kaikkia varten. (Finrg:n henkilökunta)

2.4 TAVOITTEET

Finrg:n tavoitteena on tuoda suomalaista hard dance -musiikkia tunnetuksi niin Suomessa kuin muuallakin, mikä ei ole helppoa huumeisiin liittyvän negatiivisen rinnastuksen myötä. Tämä onkin se aihe, mistä elektronisen musiikin kuuntelijat ja konservatiivisesti ajattelevat ovat jaksaneet kiistellä keskenään vuodesta toiseen. Kun Finrg -brändi on 2000 -luvun aikana kasvanut ja saavuttanut tietyn paikkansa elektronisen musiikin keskuudessa, on huomioitava, että jokaisella tuotteella on rajallinen elinkaarensa. Siksi onkin tärkeää uudistaa musiikkia ja etsiä uusia kykyjä, sekä opastaa heitä musiikin tuotannossa. (Finrg:n henkilökunta)

2.5 BRIEF

LOGO/ILME/GRAFIikka:
VAATTEET: PIPO, PAITA, HOUSUT, VYÖT...
MAINOSTUS: FLÄBAT/JULISTEET
DIGIJULKAISUT
WEBSIVUT
LEVYKANSI
TARVIKKEET: LEVYMATOT, LEVYLAKUT, CD-SALKUT...
TAPAHTUMA DEKORAATIO

LÄHTÖKOHTIA SUUNNITTELUUN

SUOMALAISUUS
POHJOISMAALAISUUS
MELANKOLIA VARAUKSIN
RÄVÄKKYYS
EKSOTIIKKA
MYSTIIKKA
EROTTUVUUS MUISTA BRÄNDEISTÄ.

2.6 POHDINTAA MARKKINOINNISTA JA SEN ONGELMISTA

Itse en ajattele musiikkia mihinkään muottiin, jolla rajataan äänimaailma ja rytmit mahdollisimman suppeaksi. Konemusiikkia voidaan kuvailla musiikkina ilman rajoja. Nykypäivänä, kun tietokoneet ovat tulleet työasemiksi studioihin, voidaan sanoa, että kaikki nykyajan musiikki tuotetaan elektronisesti. Periaatteessa voidaan väittää, että sähkökitara on elektroninen soitin. Onko siis rock'n'roll sitten elektronista musiikkia, kun kerran särösaundinen sähkökitara on siinä niin vahvassa roolissa? Raja konemusiikin ja ns. normaalin musiikin välissä on kuin veteen piirretty viiva. Ehkä se, mitä ihmiset sanovat virheellisesti teknoksi, on yleisesti mielletty konemusiikiksi, vaikka teknohan on vain yksi konemusiikin laji.

Kuinka konemusiikkia sitten pitäisi markkonoida? Englannissa konemusiikkitapahtumia mainostettiin aikoinaan puskaradiona tapahtumien laittomuuden takia. Käytännössä tapahtumapaikaksi valittiin jokin autio varastohalli, jonne murtauduttiin sisään ja pistettiin bileet pystyyn. Nykyään esimerkiksi Englannissa, Hollannissa ja monessa muissakin Euroopan maissa konemusiikkitapahtumia mainostetaan useilla eri medioilla siinä missä tavallisia rock-konserttejakin. Tämän mahdollistaa konemusiikin suuri suosio. Suomessa kuitenkin tullaan tässä asiassa valovuosia perässä. Siinä missä täällä vuoden kohokohtana saadaan konemusiikkifestareille enimmillään 4000 ihmistä, järjestetään tällaisia tapahtumia Hollannissa joka viikonloppu. Useamman kerran vuodessa on tarjolla jopa 10 000 – 25 000 ihmisen tapahtumia. Tämä on myös yksi syy, miksi Finrg:n markkinointia kohdistetaan pääasiassa ulkomaille.

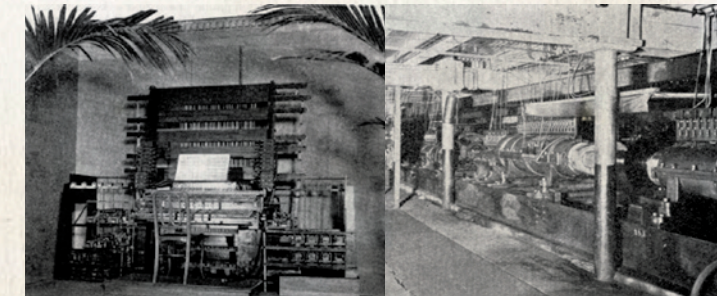
Suomessa markkinointia tapahtuu harvoin valtakunnallisilla radio- ja tv-kanavilla. 2000-luvun alkupuolella tätäkin ihmettä näki. Nykypäivänä näiden medioiden hyödyntäminen harvemmin on mahdollista, koska tapahtumat eivät nykyään Suomessa yksinkertaisesti tuota tarpeeksi. Mistä tämä sitten voisi johtua? Suomalaisethan ovat perinteisesti rokkikansaa ja konemusiikin kuuntelijaa katsotaan usein kieroon ja leimataan huumeiden käyttäjäksi. Media on lienee yksi suurimmista syypäistä negatiivisen kuvan luomisesta konemusiikille. ”Se on sitä huumemusiikkia” -lausahduksia kuulee valitettavan usein kaiken ikäisten ihmisten suista. Viime kesän Konemetsä-festareiden jälkeen eräs henkilö oli jopa perustanut konemusiikin vastaisen Internet-adressin, joka sisältää mm. seuraavia väitteitä: ”Konemusiikki perustuu yksitoikkosiin rytmeihin, joiden tarkoituksena on saada kuulijansa huumausaineiden käytölle otolliseen ns. transsitilaan. Konemusiikin tekeminen ei myöskään vaadi minkäänlaisia musikaalisia taitoja, vaan sitä pystyy tuottamaan kuka tahansa – esimerkiksi uusia uhreja liigalleen etsivä paatunut huumerikollinen – pelkällä napinpainalluksella.” ”Me allekirjoittaneet vaadimme siis, että ns. konemusiikki luokitellaan lainsäädännössä suoraan huumausaineeksi ja sen kuuntelemisesta on tehtävä huumausaineen käyttörikos.” (Lehtomäki 2008: www.adressit.com/konemusiikki) Tämän tapaiset väittämät pakostikin rajaavat kotimaan markkinointia. Sitä tosiasiaa ei voi kieltää, etteikö huumeita Suomessa liikkuisi, sillä ”Siellä missä on nuoria, on myös huumeita” (Dj Neon). Voidaan mainita, että samaa ennakkoluuloa ovat aikoinaan kokeneet myös jazz- ja rock'n'roll-piirit.

Muutenkaan Suomessa konemusiikki ei löydä tietänsä kunnolla ihmisten tietoisuuteen. Montako elektronista musiikkia käsittelevää valtakunnallista radio-ohjelmaa sinä tiedät? Internet saattaa olla kuitenkin pelastus. Erilaiset keskustelufoorumit ja yhteisöt ovat tehokkain ja edullisin tapa lähestyä kohdeyleisöä. Lisäksi markkinointia tehdään lentolehtisten, julisteiden, sekä jonkin verran konemusiikkia harvakeen käsittelevien radio-ohjelmien kautta. Yksi tehokkaimmista mainostuskeinoista on edelleen puskaradio. Todella usein on tullut eksyttyä tapahtumiin, joihin on päässyt vain ”kaverilta kaverille” levitettyjen kutsujen myötä. Paikan päällä on tullut huomattua, että täällähän on tupa täynnä ihmisiä, vaikka varsinaista ”markkinointia” tapahtumalla ei ole ollutkaan.

3.1 ELEKTRONISEN MUSIIKIN HISTORIAA

Nauhurin ja LP-levyn tulo tekivät mahdolliseksi kokonaan uuden musiikin lajin synnyn. Kysymys on tietenkin elektronisesta musiikista. Amerikkalainen Thaddeus Cahill oli jo vuonna 1906 rakentanut Telharmonium-nimisen sähkösoittimen, jonka piti toimittaa puhelinlankoja pitkin newyorkilaisille musiikkia. Cahillin sähköurut todella toimivat, mutta ne vaativat kokonaisen tehdashallin verran tilaa ja painoivat noin seitsemän tonnia. Elettiin kuitenkin aikoja ennen radiota, vahvistimia ja kaiuttimia. Myöhemmin telharmoniumin toiminta-ajatusta sovellettiin Hammond-urkuihin.

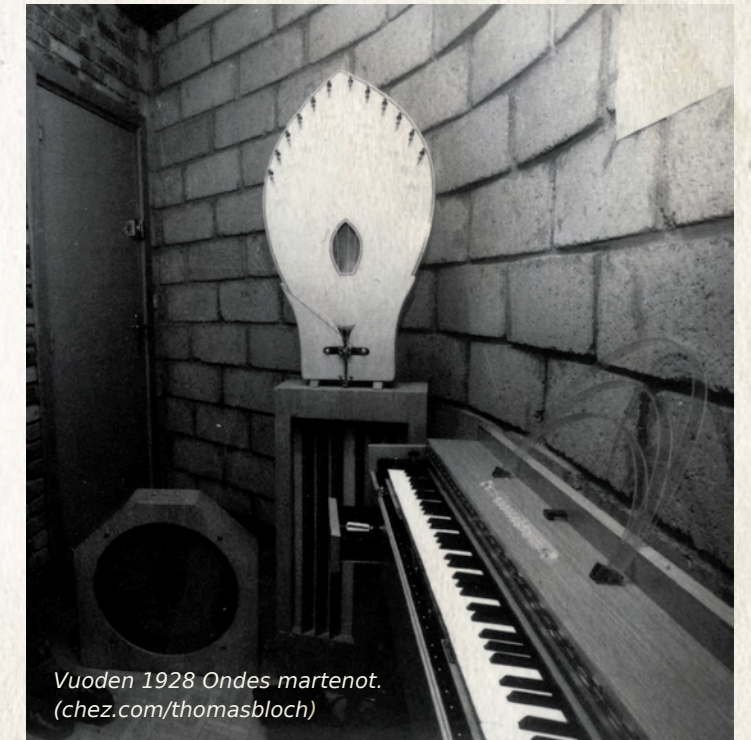
Venäläinen tiedemies Leon Theremin rakensi vuonna 1920 yksiäänisen sähkösoittimen, jolle hän antoi oman nimensä. Thereminin ääntä voi kuulla mm. Beach Boys-levytyksellä Good vibrations. Myös ranskalaisella Jean Michel Jarrella on nähty useissa konserteissaan Theremin-soitin 80-luvulta lähtien. Ranskassa Maurice Martenot rakensi vuonna 1928 samantyyppisen, kehittyneemmän soittimen, joka sai nimekseen "Ondes Martenot". Oliver Messiaen käytti sitä vuonna 1946 sävelletyssä Turangalila-sinfoniassaan. Muutkin musikaaliset keksijät rakentelivat samantapaisia laitteita, mutta ne olivat kaikki yksiäänisiä, mahdollisuuksiltaan rajoitettuja ja vaikeita käsitellä.

Thaddeus Cahillin Teleharmonium vuonna 1906.
(wikipedia, people.bu.edu)

Jean Michel Jarre soittaa Thereminiä
Oxygene-kiertueellaan Amsterdamissa
vuonna 2008. (flickr.com)

Vuoden 1928 Ondes martenot.
(chez.com/thomasbloch)

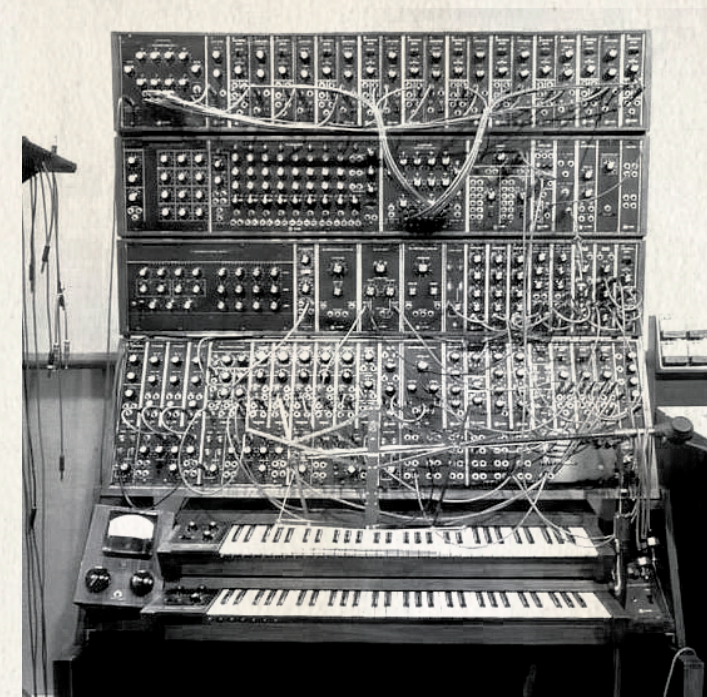
Nauhurin yleistyminen vuoden 1948 jälkeen avasi elektroniselle musiikille aivan uusia mahdollisuuksia. Sähköisesti tuotettua ääntä voitiin nyt varastoida, leikellä ja muokata sekä sekoittaa muihin ääniin. Euroopan suurien yleisradioyhtiöiden suojiin syntyi useita kokeilevan musiikin studioita, joissa nuorille säveltäjille tarjottiin mahdollisuus leikkiä insinöörien rakentamilla laitteilla. Käytössä oli esimerkiksi nauhureita, joiden nopeus oli vapaasti muutettavissa. Viisikymmenluvun tärkeimmät kokeilevan musiikin keskuskeskukset olivat Ranskan radiossa Pariisissa ja Westdeutsche Rundfunkissa Kölnissä. Kölniläisillä oli äänilähteenään siniaalto-oskillaattori, jonka ulinasta saatiin eri tavoin muokkaamalla lähes rajaton määrä uusia ääniä. Kölnin studion merkittävin kasvatti oli Karlheinz Stockhausen, jonka *Gesang der Junglinge* (1956) on varmasti vuosikymmenen saksalaisen elektronimusiikin vaikuttavin teos. Se ilmestyi tuoreeltaan myös levyllä, vaikka se ylittikin sen ajan äänilevytekniikan mahdollisuudet: teos on tarkoitettu esitettäväksi tilassa, jossa viideltä kanavalta tuleva ääni ympäröi kuulijat joka puolelta. Pariisissa ja Kölnissä kehitetyt menetelmät

Corbussierin Philips-paviljongi Brysselissä
(blog.atomium.be)

– jotka olivat saatavissa olevan elektroniikan melko yksinkertaisia sovellutuksia – levisivät nopeasti eri puolille maailmaa, kun uudesta äänimaailmasta innostuneet säveltäjät ryhtyivät käyttämään niitä. Yhdysvalloissa vanha radikaali John Gage oli ensimmäisten joukossa. Viisikymmenluvun kokeilujen huippu oli varmasti kuitenkin Edgar Varesen *Poeme electronique*, jonka sponsorina oli elektroniikka-alan suuryritys Philips. Varese sävelsi elektronisen runonsa Philipsin osastolle vuoden 1958 Brysselin maailman näyttelyyn. Maailmankuulu arkkitehti Le Corbusier piirsi Philipsin paviljongin varta vasten Varesen musiikin ”ympäri” *Poeme* julkaistiin myös tuoreeltaan levyllä.

Vuonna 1966 newyorkilainen insinööri Robert Moog rakensi uusimpaan elektroniikkaan perustuvan sähkösoittimen, jolle hän perinnettä noudattaen antoi oman nimensä. Uudesta soittimesta innostui säveltäjä Walter Carlos, joka oli useiden vuosien ajan työskennellyt Princetonin yliopiston elektronisen musiikin studiossa. Hän innostui kokeilemaan Moogin lukemattomia sointimahdollisuuksia erään klassisen säveltäjän musiikkiin, jota oli perinteisestikin esitetty erilaisilla soittimilla – Johan Sebastian Bachiin. Walter Carlosin moog-levy *Switched-on Bach* CBS-levymerkillä oli yksi 60-lopun yllättävimpiä myyntimenestyksiä. Carlosen perässä seurasi japanilainen Isao Tomita, aloittaen vuoden 1974 levyllään *Snowflakes are Dancing*, joka sisälsi sovituksia Claude Debussyn musiikista. Moogit ja muut samoihin aikoihin markkinoille tulleet sähkösoittimet otettiin riemusta kiljuen vastaan rock-musiikin piirissä. Osa laitteista oli niin raskaita ja monimutkaisia, että ne oli tarkoitettu lähinnä studiotyöskentelyyn. Täysin synteettiseen, keinotekoiseen äänenmuodostukseen perustuvien kosketinsoitinten lisäksi uutta tekniikkaa käytettiin muuttamaan tavanomaisten soitinten ääntä.

Moog Modular syntetisaattori vuodelta 1966
(dannymurtaugh.com)

Sähkökitara oli luonteva kohde elektroniikasta kiinnostuneiden muusikkojen kokeilulle; sen ääntä muutettiin äänensärkijöillä, kaikulaiteilla, viivelaitteilla ja sävelkorkeuden muuttajilla. Vielä oudompi keksintö oli Vocoder, laite joka muuttaa tarvittaessa laulajan äänen täysin tuntemattomaksi. Ensimmäisenä sitä käytti tietävästi yhtye nimeltä United States of America. Seuraavalla vuosikymmenellä sähköiset kosketinsoittimet saivat seurakseen sähkörummut. Teknologian kehittyessä syntetisaattoreista tuli halvempia ja siirrettäviä, ja 1970-luvun kuluessa jotkut pop-musiikin yhtyeetkin käyttivät niitä musiikissaan.

Ensimmäiset varsinaista elektronista musiikkia edustaneet artistit ja yhtyeet kuten Kraftwerk, Brian Eno, Vangelis, Jean-Michel Jarre ja Tangerine Dream popularisoivat elektronisen musiikin lopullisesti 1970-luvun kuluessa. 1980-luvun alussa myös ”synapopista” oli jo tullut oma musiikinlajinsa. Synapopin tunnetuimpia edustajia 1980-luvun alussa olivat esimerkiksi Human League, Depeche Mode ja OMD. Syntetisaattorit olivat nyt arkipäiväinen ilmiö pop-musiikissa. Myös elokuvateollisuus aloitti elektronisen musiikin laajamittaisen käytön tuotannoissaan – esimerkkinä 1971 ilmestynyt *Kellopeliappelsiini*, jossa oli Moogilla tehty soundtrack, sekä tieteiselokuvat *Alien - kahdeksas matkustaja* (1979) ja *Blade Runner* (1982), jotka luottivat tunnelman luomiseen elektronisen musiikin ja elektronisesti luotujen ääniefektien avulla.

1970-luvun lopulla ja 1980-luvun alkupuolella elektronisen musiikin laitteet kehittyivät huimasti. Analogiset syntetisaattorit antoivat tietä digitaalisille syntetisaattoreille ja samplerille. Varhaiset samplerit, kuten syntetisaattoritkin, olivat kookkaita ja hinnakkaita – yritykset kuten Fairlight ja New England Digital myivät laitteita, joiden hinta saattoi nousta jopa 100 000:een dollariin. 1980-luvun keskivaiheilla tämä kuitenkin muuttui matalahintaisten samplerien kehityksen vuoksi. 1970-luvun lopulta lähtien huomattava osa populaarimusiikista luotiin näiden laitteiden avulla.

Näiden musiikkilaitteiden luontainen kyky luoda sattumanvaraista, riitasointuista ja sähköistä kohinaa johti musiikin tyyliin, jota kutsutaan industrial-musiikiksi. Eräät artistit, kuten Nine Inch Nails ja KMFDM, omaksuivat konkreettisen musiikin (musique concrète) kokeilunhalun ja sovelsivat sitä luoden mekaanisia tanssirytmiejä. Toiset taas ottivat tämän uuden äänisuuntauksen vastaan yhdistäen sitä pop-musiikkiin, luoden Electronic Body Musicin (EBM). Tämän suuntauksen pioneereja oli muun muassa belgialainen Front 242.

Detroitissa syntynyt tekno-musiikin suuntaus ja Chicagon house-suuntaus saivat alkunsa 1980-luvun aikana. Myöhemmin brittiläinen acid housen muodostuminen 1980-luvun lopulla ja 1990-luvun alussa ruokki elektronisen musiikin kehitystä ja hyväksyntää suuren yleisön joukossa, ja esittelivät yöklubeissa elektronisen tanssimusiikin. Elektronisen säveltämisen avulla on mahdollista luoda nopeampia ja tarkempia rytmejä kuin tavanomaisilla lyömäsoittimilla. Elektroninen tanssimusiikki sisältää monesti elektronisesti muokattuja ääniä ja sampleja tavanomaisista soittimista ja lauluäänistä. Asianmukaisen laitteiston halpeneminen on tarkoittanut sitä, että nykyään huomattava osa populaarimusiikista tehdään elektronisesti. 2000-luvulle mennessä elektronisen musiikin tyyliä on kertynyt jo melkoinen määrä. Päätyyleiksi voidaan mainita mm. ambient, breakbeat, downtempo, drum'n'bass, elektro, eurodance, garage, goa trance, hardcore, Hard Trance, house, industrial, rave, psytrance, synthpop, tekno, trance ja trip hop. Uusia tyyliä ja alatyylejä syntyy jatkuvasti.

Tietokoneet ja digitaalinen äänitystekniikka ovat aina vieneet elektronisen musiikin kehitystä eteen päin. Toisaalta kehittymisen voi myös ajatella menevän väärään suuntaan, sillä nykyään elektronista musiikkia

tehdään melkein pelkästään tietokoneilla. Tietokoneilla tuotetut äänet ovat puhtaampia, mutta yleensä myös kylmempiä ja sieluttomampia, kuin vanhoissa 60, 70 ja 80-luvun analogisyyntetisaattoreissa. Tietokoneavusteisten äänien käsittelyssä käytetäänkin niin sanotusti efektejä, jotka huonontavat äänenlaatua, jolloin ääni kuulostaa luonnollisemmalta, dynaamisemmalta ja lämpimämmältä. Yleensä nämä "äänihuonontajat" ovat myös tietokoneilla pyöriä ohjelmia, joten näissäkään ei täydellistä tulosta saada aikaiseksi. Siksi nykyään useat studiolaitteiden valmistajat tuovat edelleen markkinoille uusia vanhalla analogitekniikalla toimivia laitteita ja yhä useampi elektronisen musiikin tuottaja haaliiikin kokoelmiinsa vanhoja syntetisaattoreita ja efektejä. Vanhat syntetisaattorit tosin nostavat arvoaan iän myötä. (Gronow Saunio 1990: s.341-343, 391-396; Wikipedia 24.11.2008: Elektroninen musiikki, konemusiikki; Finrg:n henkilökunta)

3.2 ELEKTRONISEN MUSIIKIN ERI TYYLIT

HARD DANCE

Hard dance-musiikki ei sinänsä ole mikään genre, tai konemusiikin tyyli, vaan se on tavallaan lohko, joka pitää sisällään useita eri genrejä niin sanotun rankemman konemusiikin piiristä. Tähän lohkoon voidaan luetella mm. seuraavia tyyliä: freeform, handzup, hardcore, hard nrg, hardstyle, hard trance, jumpstyle, nu nrg ja joidenkin käsitysten mukaan tech trance. (Finrg:n henkilökunta; Wikipedia 24.11.2008: Hard Dance)

FREEFORM/HARDCORE

Finrg-levy-yhtiön julkaisema musiikkityyli on pääasiassa freeformia, joka voidaan lukea hardcoren alalajiksi. Muita hardcoren alalajeja ovat muun muassa breakcore, darkcore, digital hardcore, frenchcore, gabber, happy hardcore, hardcore techno, industrial hardcore, speedcore, terrorcore ja trancecore. Hardcorea voidaan kuvailla nopeaksi – yli160 iskua minuutissa – ja aggressiiviseksi tasaiskuseksi musiikiksi. Joku voi kokea jotkin hardcoren alalajit usein piinavaksi ja ahdistavaksi musiikiksi.

Freeform-musiikki Suomessa on yleensä sananmukaisesti "vapaamuotoista", koska freeform-artistit sekoittavat paljon eri musiikkityylien ominaisuuksia keskenään. Freeformille on myös ominaista usein suorastaan "hektiset" ja "nostattavat" ja "suomisoundissa" vahvasti melankoliset melodiat. Vahvin yhteys hardcore-tyyliin on musiikin nopea tempo ja tasabiittisyys. Englannissa freeform on yleensä kangistunut tiettyihin kaavoihin, mutta poikkeuksiakin löytyy. Suomalaisista tunnetuimpia freeform-artistteja ovat mm. Alek Száhala, Carbon Based ja DJ Rx. Myös maailmalla hyvin tunnettu suomalainen Dj Proteus on tuottanut jonkin verran freeformia.

Muulla maailmassa merkittäviä artisteja ovat mm. englantilaiset Sharkey, Kevin Energy, Ephexis, Eryk Orpheus ja Cube:hard. Mainitsematta ei myöskään voi jättää australialaista Clerics of Anarchya(C.O.A) (Finrg:n henkilökunta; Wikipedia 24.11.2008: Freeform, Hardcore, Finrg)

HARD TRANCE

Hard trance on trance-musiikin alalaji, joka on tavallista trancea "rankempaa". Hard trance on saanut jonkin verran vaikutteita hardcore-musiikista, se sisältää esimerkiksi enemmän säröisiä ääniä, kovemman kickin (nk. bassorummun) ja tempo on nopeampi (yleensä 140-160 BPM:n välillä). Myös Finrg-levy-yhtiö julkaisee jonkin verran suomalaisten artistien tuottamaa Hard Trance-musiikkia. (Finrg:n henkilökunta; Wikipedia 24.11.2008: Hard Trance)

AMBIENT

Ambient on musiikin tyyli, jossa keskitytään selvien melodiaosuuksien sijasta tunnelman luomiseen. Ambient tunnetaan yleensä nimenomaan syntetisaattoreilla tehtynä elektronisena musiikkina, mutta se sisältää toisinaan myös akustisia soittimia ja klassisesta musiikista lainattuja elementtejä. Sana "ambient" tuli tunnetuksi Brian Enon vuonna 1978 julkaistun levyn Music for Airports myötä. Levyn neljä raitaa sisälsivät yksinkertaisista nauhaloopeista koostettuja pelkistettyjä ja rauhallisia äänimaisemia. Suomessa ambient-musiikkia on kuunneltu jo pitkään YLE:n radiokanavilla lähetettävässä Avaruusromua-ohjelmassa. Ehkä tunnetuin suomalainen ambient-musiikille läheistä sukua oleva levy on Esa Kotilaisen vuonna 1977 julkaisema Ajatuslapsi. (Wikipedia 24.11.2008: Ambient)

BREAKBEAT

Breakbeat (toisinaan myös breaks) on yleisnimitys lukuisille elektronisen musiikin alalajeille. Siinä missä esimerkiksi house, tekno ja trance perustuvat 4/4-tahtilajissa joka iskulla lyövään suoraviivaiseen taustabiittiin, breakbeatin pohjana ovat tyypillisesti synkoopaatiota ja polyrytmiaa hyödyntävät rytmit, jotka on rakennettu paloittelusta rumpusampleista samplerilla. Samplet ovat usein peräisin jazz-, funk- ja soul-kappaleiden keskellä olevista ”breakeista”, joissa rytmisoittimet soittavat muutaman tahdin soolona. (Wikipedia 24.11.2008: Breakbeat, Breaks)

DOWNTEMPO

Downtempo terminä on varsin väljä, sen alle sopii oikeastaan kaikki hidastempoisempi musiikki ambientista maailmanmusiikkiin. On myös muusikkoja joiden tuottamaa musiikkia kutsutaan downtempoksi tai ”aulamusikiksi” (lounge). Tyypillisesti downtempo-kappaleet ovat, kuten nimestäkin voisi päätellä, hidastempoisia ja tunnelmallisia. Downtempo on ottanut vaikutteita jazzista, dubista, hip hopista, funkista ja soulista. (Wikipedia 24.11.2008: Downtempo)

DRUM’N’BASS

Drum’n’bass (genreen syventyneiden keskuudessa myös ”jungle”, ”junkka”, tai ”rumpubasso”) on elektronisen musiikin tyyllilaji, joka on ”junglen” kehittynein muoto. Drum’n’bass, alkuperältään Britannian hardcore- ja rave-skenen vesa, sai alkunsa kun ihmiset sekoittivat keskenään reggae-bassolinjoja nopeutettujen hip hop-rumpukuvioiden ja teknosta saatujen vaikutteiden kanssa. (Wikipedia 24.11.2008: Drum’n’Bass)

ELEKTRO

Elektro, lyhennys sanoista electro funk (tunnetaan myös nimillä robot hip hop ja Electro hop), on musiikkityyli, joka kehittyi 1980-luvulla Yhdysvalloissa. Tyylin juuret ovat ennen kaikkea Kraftwerkin tuotannossa ja funk-musiikissa (toisin kuin esimerkiksi aikaisempien hip hop -äänitteiden, jotka olivat lähempänä diskoa). Yksi ensimmäisistä elektrolevyistä oli Afrika Bambaataan vuoden 1982 single ”Planet Rock”, joka samplasi reiluin ottein Kraftwerkin ”Trans-Europe Express” -kappaletta. Elektrolle tyypillisiä muista genreistä erottuvia piirteitä ovat muun muassa epätasaisempi ”breakbeat”-rytmi useammin, kuin suora 4/4-biitti sekä hyvin konemaiset ja luonnottoman kuuloiset saundit. Usein elektrossa käytetään vocoderia, tai 808-rumpukonetta, tai sen sampleja. Nykyään elektron käsite saatetaan alkuperäisen merkityksensä lisäksi yhdistää myös muun muassa 1980-luvun retrodiskoon sekä monentyyppiseen rock- ja popmusiikin kanssa flirttailevaan elektroniseen musiikkiin. (Wikipedia 24.11.2008: Elektro)

EURODANCE

Eurodance on elektronisen tanssimusiikin tyyllilaji, joka syntyi Euroopassa 1990-luvun alussa. Eurodancelle on luonteenomaista syntetisaattori-riffien ja yksinkertaisten, mutta tarttuvien melodioiden käyttö, korkeaääninen naisvokalisti ja räppäävä miesääni tai joskus mieslaulaja, sekä tasainen, nopeudeltaan 110-150 iskua minuutissa oleva tahti. Eurodance oli erittäin suosittu ja kaupallisesti menestyksekkäs genre varsinkin 1990-luvun puolivälissä. Eurodancea tuotettiin eniten Italiassa, Saksassa, Ruotsissa ja Alankomaissa. Eurodance tarkoittaa lähes samaa kuin europop. Pop-henkisiä trance-artistejä (esimerkiksi Sash!, ATB ja Antiloop) on puolestaan kutsuttu eurotranceksi. Yksi eurodancen kliseistä olivat yksinkertaiset, merkityksettömistä sanoista koostuvat kertosaäkeet. (Wikipedia 24.11.2008: Eurodance)

GARAGE

Garage tai garage house (myös New York house, New York garage, US garage) on housemusiikin tyyllilaji. Se juontaa juurensa newyorkilaiselta Paradise Garage -klubilta 1980-luvun alusta. Tyylin isänä pidetään yleensä klubilla dj:nä toiminutta Larry Levania. Myös New Jersey alueen klubikulttuuri on vaikuttanut garageen vahvasti, ja sieltä pitkälti tulevat musiikkiin myöhemmin usein liitetyt gospel-vaikutteet. Yhdysvaltain garagea ei pidä sekoittaa Isossa-Britanniassa 1990-luvun puolivälissä syntyneeseen UK garageen. (Wikipedia 24.11.2008: Garage)

GOA TRANCE

Goa trance (usein pelkkä Goa) on elektronista musiikkia ja yksi trancen alalajeista. Se syntyi Goan osavaltiossa Intiassa. Goa trance liittyy oleellisesti psytrancen kehittymiseen 1990-luvun loppupuoliskolla. Näiden kahden musiikkityylin ero on pitkälti mielipidekysymys, ja joidenkin mielestä kyse on jopa samasta asiasta. Goa trancen äänimaailma on kuitenkin ”orgaanisempaa” kuin psytrancen, johtuen pitkälti aikakausien erilaisista syntetisaattoreista ja tuotantotavoista. Musiikki, joka myöhemmin tuli tunnetuksi Goa trancenä, ei kehittynyt mistään tietyistä musiikin tyyllilajista, vaan siihen otettiin vaikutteita muun muassa industrialista, EBM:stä, acid housesta ja psykedeelisestä rockista. Myös itämainen musiikki toimi merkittävänä inspiraation lähteenä. Goa trancen perusta on energinen rytmi, usein 4/4-tahdissa, ja siinä käytetään monesti 16- ja 32-osanuotteja, erityisesti bassolinjoissa. Tyypillinen kappale kehittyy hitaasti, ja kappaleet ovat jopa yli kymmenen minuutin mittaisia. Musiikki on yleensä nopeudeltaan 130–150 iskua minuutissa. (Wikipedia 24.11.2008: Goa Trance)

HOUSE

Houseksi kutsutaan sielukasta ja positiivista 4/4-tahtilajissa kulkevaa elektronista tanssimusiikkia, jossa usein on vaikutteita diskosta, soulista, funkista ja jazzista. Peruselementti on joka iskulla lyövä rumpukone, ja tämän päälle lisätään elementtejä joko samplaamalla, tuottamalla niitä syntetisaattoreilla tai käyttämällä perinteisiä soittimia. Housesessa on usein myös lauluosuuksia. Housen historia voidaan jäljittää 1970-luvun lopun ja 1980-luvun alun Chicagoon, missä diskon jälkimainingeissa kehittyi omanlaisensa klubikulttuuri. (Wikipedia 24.11.2008: House)

INDUSTRIAL

Industrial on muun muassa konkreettisesta musiikista, dadasta, futurismista ja fluxuksesta vaikutteita ottanut kokeellista musiikkia. Sen juuret ovat 1970-luvulla, englantilaisessa Industrial Records -levy-yhtiössä. Yhtyeet olivat usein poikkitaiteellisia ryhmiä, jotka tekivät myös esimerkiksi performanssitaidetta ja installaatioita. Nykyään termiä käytetään hyvin laajana yläkäsitteenä monelle toisistaan radikaalisti eroavalle musiikkityylille. (Wikipedia 24.11.2008: Industrial, Tekno)

PSYTRANCE

Psytrance (psykedeelinen trance, puhekielessä usein psyke) on yksi trancen monista eri alalajeista. Se kehittyi goa trancen seuraajaksi 1990-luvun loppupuoliskolla. Musiikki on yleensä nopeatempoista (135–150 bpm), ja sen äänimaailma on tyypillisesti muuta trancea moniulotteisempi ja futuristisempi, psykedeelinen. Finrg:n julkaisemalla musiikilla on myös vahvoja yhteyksiä psytrancen äänimaailmaan. (Finrg:n henkilökunta; Wikipedia 24.11.2008: Psytrance)

SYNTHPOP

Synthpop eli syntikkapop on 1980-luvulla suosiossa ollut elektronisen musiikin laji. Luonteenomaista sille ovat tarttuvut, yksinkertaisen melodiset kappaleet ja syntetisaattorisoundit. Joissain tapauksissa mukana saattoi olla syntetisaattoreiden lisäksi myös esimerkiksi sähkökitaroita. (Wikipedia 24.11.2008: Synthpop)

TEKNO

Tekno eli techno on Yhdysvalloissa, Detroitin kaupungissa 1980-luvulla kehittynyt elektronisen tanssimusiikin suuntaus. Puhekielessä teknoa käytetään joskus virheellisesti nimityksenä kaikelle elektroniselle tanssimusiikille. Teknon valtavasta alalajien määrästä johtuen sen tarkka määrittely on vaikeaa. Lähes kaikille tyyleille on kuitenkin ominaista tasainen 4/4-rumpubiitti ja lauluosuuksien vähyys. Tempo on yleensä noin 120–150 BPM. (Wikipedia 24.11.2008: Tekno)

TRANCE

Trance on elektronisen tanssimusiikin laji, joka kehittyi 1990-luvun alussa teknon ja housen vaikutuksesta. Trancea voidaan kuvailla muuhun elektroniseen tanssimusiikkiin verrattuna suhteellisen melodiseksi tyyliksi. Tranceelle ominaista on tasainen 4/4-rumpubiitti, jonka tempo on yleensä noin 140 BPM. (Wikipedia 24.11.2008: Trance)

TRIP HOP

Trip hop on Britanniassa, Bristolin kaupungissa, 1990-luvulla syntynyt elektronisen musiikin muoto, joka perustuu jumittaviin ja synkkiin rytmeihin. Laulu on usein melodista, mutta välillä myös hyvin rap-henkistä. Trip hopissa on otettu vaikutteita rockista, hip hopista, jazzista, dancesta, downtemposta ja housesta. (Wikipedia 24.11.2008: Trip Hop)

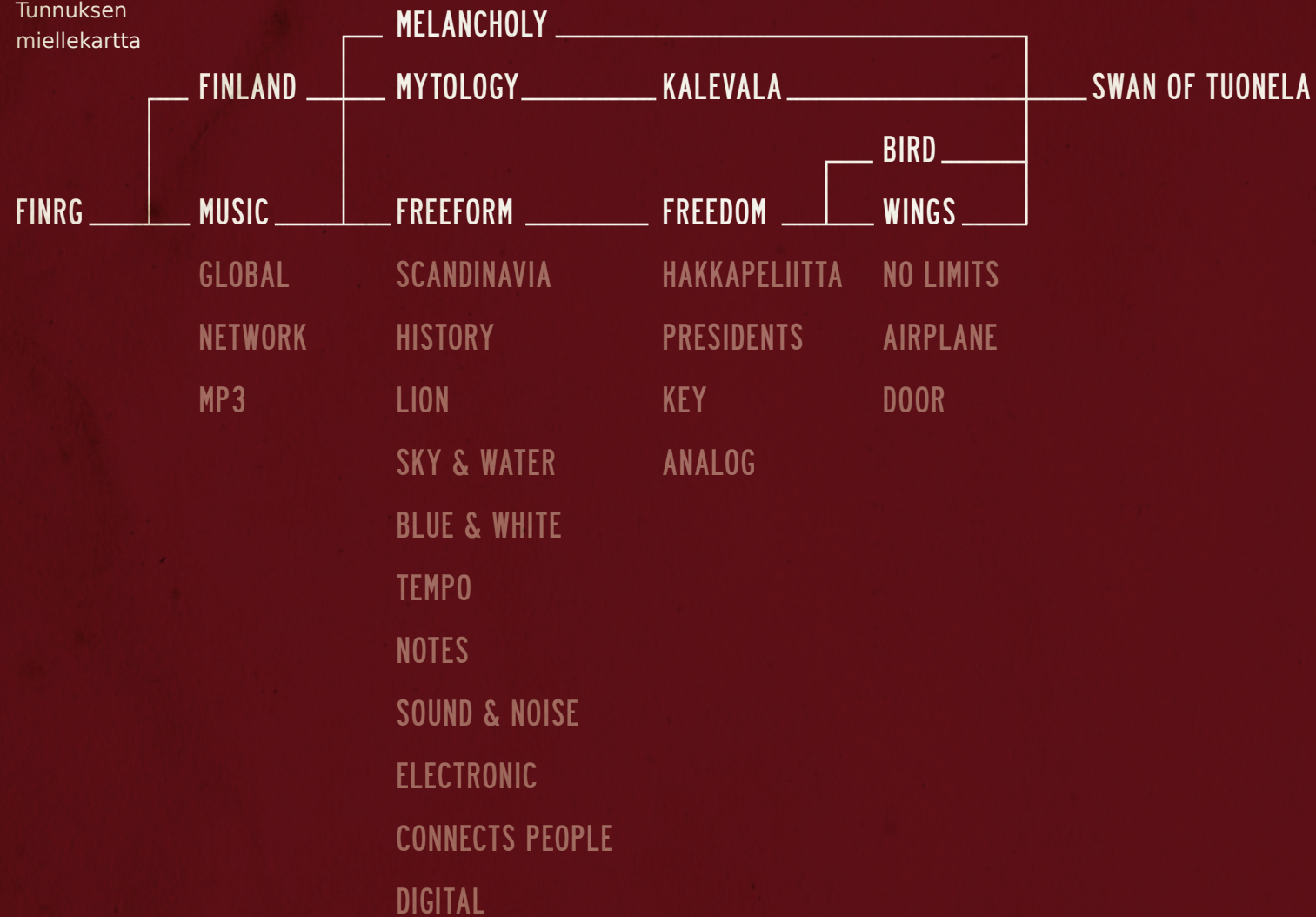
3.3 KONEMUSIIKIN TULO SUOMEEN

Suomeen konemusiikki rantautui 1980-luvulla muun muassa Hyperdelic Housersin, F-Clefin, DJ Eliot Nessin ja DJ Joken ansiosta. Suomen ensimmäisiä niin sanottuja warehouse-tapahtumia järjestettiin Turussa kesällä 1989 jolloin musiikki oli kuitenkin housea ja acidia, ei varsinaisesti teknoa. Näin myös Helsingissä, missä ensimmäinen warehouse-tapahtuma järjestettiin Salmisaaren tehtaalla lokakuussa 1989.

Ensimmäisiä teknojuhlia järjestettiin Suomessa vasta vuosien 1990–1991 vaihteessa. Edelläkävijöitä olivat Helsingin, Turun, Oulun ja Vaasan aktiivit, jotka järjestivät juhlia esimerkiksi yhdistysten “syyskokouksina”. Oulussa uranuurtajana toimi legendaarinen Oulu Warehouse ja Vaasassa Wasa Party Syndicate. Vaasan juhlissa levysoitinten takana oli useimmiten Dj Jocka, joka tunnetaan nykyisin hieman muista yhteyksistä. Myös Dj Ace B, Dj Sane ja MC Hyper M esiintyivät tuon ajan tapahtumia mainostaneissa flajereissa.

Helsingissä teknoaikaan siirryttiin jo 1988, jonka jälkeen niin sanottuja “laittomia bileitä” oli viikoittain muun muassa Kuvataideakatemian kellarissa, sekä Kaapelitehtaan ja Lepakon tiloissa. Varsinainen teknobuumi alkoi Suomessa vuoden 1993 alkupuolella, kuitenkin ensimmäiset acid-bileet järjestettiin helsingissä njassan ja joken johdolla jo vuonna 1988. (Wikipedia 24.11.2008: Konemusiikki)

Tunnuksen
miellekartta

4 SUUNNITTELUPROSESSI

4.1 TUNNUS

Vaikka halusin säilyttää yhtäläisyyttä vanhaan tunnukseen, olimme Finrg:n henkilökunnan kanssa päättäneet luopua viikinkiteemasta, koska se ei liity vahvasti suomalaisuuteen, vaan enemmänkin pohjoismaalaisuuteen ja Skandinaviaan. Vaikka Suomi onkin pohjoismaa ja joidenkin maantieteellisten käsitysten mukaan osa Skandinaviaa, ei täällä viikinkejä koskaan paljoa asustellut.

Suunnittelu alkoi etsimällä suomalaisia asioita, sekä miettimällä Finrg:n musiikkia: freeformia aivoriihen kautta. Yksi hahmo löytyikin lopulta Suomen mytologiasta, jossa yhdistyy moni asia, jotka voidaan yhdistää suomalaiseen freeformin: Tuonelan Joutsen. Ensinnäkin lintu käsitteenä voidaan yhdistää vapautteen, joka on vahva osa suomalaista freeform-musiikkia. Lisäksi yhdistäviä tekijöitä ovat melankolisuus ja suomalaisuus. Jotta ei lähdetä edellisestä tunnuksesta liian kauas, säilytettiin tästä sotilaallisuutta ja sarvien muotokieltä. Sotilaallisuus on kulkenut Finrg:n markkinoinnissa aiemminkin mukana useana vuonna, joten miksi tehdä poikkeusta tänäkään vuonna. Usean eri luonnoksen myötä aloin saavuttaa muotoa, jossa yhdistyvät asiat vapaudesta, joutsenesta ja sotilaallisuudesta.

TUNNUKSEN ELINKAARI

alkuperäinen tunnus

FINRG

WWW • FINRG • COM

FINRG

WWW • FINRG • COM

4.2 VISUAALINEN ILME

Konemusiikkiin liittyvien tapahtumien ja yhtiöiden visuaalisissa ilmeissä on tyypillisesti kirkkaita värejä yhdistettynä mahdollisimman pysäyttävään kuvaan ilman sen suurempaa syvällistä ajatusmaailmaa. Opinnäytetyön vaatimukset eivät kuitenkaan täytyisi näin heppoisella lähestymistavalla.

Tunnuksen suunnittelun jälkeen aloin miettiä kokonaisilmettä, joka sopisi hyvin tunnukseen. Sotilaallisen tunnuksen kautta päädyin tutkimaan vanhoja kommunismi- ja propagandajulisteita ja sitä kautta törmäsin venäläiseen konstruktivismiin. Konstruktivismi on rakenteellista, järjestelmällistä taidetta, jossa korostuu geometrisuus. Taidemuoto syntyi 1900-luvun kahden ensimmäisen vuosikymmenen aikana ja se oli eräs maalaustaiteen, kuvanveiston ja arkkitehtuurin suuntaus koko vuosisadan ajan.

Jo Chicagon koulukunnan arkkitehtuurissa 1800-luvun lopulla korostettiin rakennetta. Konstruktivismin juuret ovat kuitenkin Venäjällä ja Neuvostoliitossa. Ensimmäisen kerran sanaa konstruktioitaide käytti Kazimir Malevitš halventavassa mielessä kuvaamaan Alexandr Rodtšenkon teoksia vuonna 1917. Naum Gabon Realistisessa manifestissa vuonna 1920 sana konstruktivismi esiintyy myönteisessä mielessä ilmaistuna. Rodtšenkon saapuessa Moskovaan vuonna 1914 Malevitš ja Tatlin olivat iskuryhmineen jo täyttä päätä kehittämässä nonobjektiivista taideta. 23-vuotiaalle Rodtšenkolle tuli kiire päästä muiden vauhtiin, ja parhaaksi ratkaisuksi osoittautui ottaa mallia muiden töistä. Hän alkoi sommitella maalauksia apunaan harppi ja viivoitin, ja sai tulokseksi teoksia, joissa syvyysvaikutelma oli tehokkaasti poistettu. Rodtšenko oli oikaissut suoraan geometrisiin muotoihin hypäten kubismin ja futurismin yli, joista hän

ei paljoa ymmärtänyt. Hänen teoksensa muotokielen selkeys ja raikkaus vaikuttivat kuitenkin orginelleilta pinnallisuudestaan huolimatta. Rodtšenko kuroikin nopeasti muiden etumatkan kiinni, jolloin hänestä tulikin avantgardistien kärkijoukoissa ammattilainen, joka alkoi saada nimeä myös moskovaalaisten taiteilijapiirien ulkopuolella.

Venäjältä konstruktivismiin ajatukset levisivät Eurooppaan. Useat konstruktivistit opettivat ja luennoitsivat Bauhausissa, Saksassa. Naum Gabo perusti oman konstruktivistisen suuntauksensa Englannissa 1930-luvulla. Toisen maailmansodan jälkeen konstruktivismia harjoittivat lukuisat arkkitehdit, muotoilijat ja taiteilijat. Joaquin Torres sekä Garcia ja Manuel Rendón levittivät konstruktivistista liikettä Eurooppaan ja Latalaiseen Amerikkaan. Liikkeellä oli suuri vaikutus Etelä-Amerikan modernismiin, jossa muun muassa Oscar Niemeyer, Jesús-Rafael Soto, Carlos Merida, Enrique Tábara, Theo Constanté, Oswaldo Viteri, Anibal Villacis, Estuardo Maldonado ja Carlos Catasse ovat kuuluisimpia konstruktivisteja. Suomessa konstruktivistinen taide tuli suosioon informalismin jälkeen 1960-luvulla, samanaikaisesti, kun minimalismi ja muut geometriset suuntauokset alkoivat vaikuttaa. Konstruktivismi kukoisti varsinkin 1970-luvulla. (Pasanen 2004: s. 93-99; Wikipedia 24.11.2008: Konstruktivismi)

Konstruktivismille ominaisia piirteitä ovat liike ja diagonaalit ja geometriset linjat, sekä yksinkertainen, mutta suuri kontrastinen värimaailma. Kommunistisessa julistetaitteessa tyypillisiä piirteitä ovat mahtipontisuus, sammakko- ja lintuperspektiivit. Yleisimmin käytettyjä värejä ovat punainen, valkoinen ja musta. Typografialle ominaisia piirteitä tässä taiteenlajissa olivat groteski päätteettömyys ja yksinkertaisuus. Näitä visuaalisia

piirteitä hyväksi käyttäen aloin rakentaa graafisia elementtejä, joita tulisin käyttämään visuaalisen kielen luomisessa. Koin luontevaksi kerätä kuvia elektroniseen musiikkiin käytettävistä instrumenteista, ynnä muista välineistä.

Elektronisen musiikin historian innoittamana halusin käyttää kuvia legendaarista vanhoista analogisyntetisaattoreista. Sommitelmasta voi bongata mm. vanhan 60-luvun Moog-syntetisaattorin, sekä 80-luvun ihmeitä, kuten Rolandin TB303, sekä Juno-106 syntetisaattorit. Myös 70-luvulta lähtien tiskijukkien suosiossa ollut Technicsin SL-1200 sarjan levysoitin on vahvasti esillä. Tehosteena muokkasinkin kuvista piirrosmaisia embleemejä, joihin lisäsin korostettuja rasteripisteitä luodakseni konstruktivismille tyypillistä vaikutelmaa. Näin sain aikaiseksi kollaasin, jossa on paljon liikettä, ja joka kuvaa hyvin elektronista musiikkia. Tätä elementtiä monistamalla ja sommittelemalla pystyin luomaan erilaisia elementtejä kaikkeen graafiseen materiaaliin. Samantyyppistä tekniikkaa käytin myös 512-tapahtumamainonnan pääkuvaan, johon olen rakentanut tapahtumassa esiintyvien artistien valokuvista kollaasin. Lisäksi loin nuolielementin, joka toimii graafisena elementtinä, sekä tekstikenttänä. Nuolielementin pääasiallinen tarkoitus on visuaalisuus. Nuolielementtejä on myös useasti käytetty konstruktivistisessä informaatiotaiteessa. Myös karkeat rasteriliu'ut ovat löytäneet paikkansa graafiseen aineistoon. Karkealla rasterikuviolla jäljitellään vanhojen julisteiden painojälkeä. Finrg:n markkinointimateriaalissa sitä on tarkoitus käyttää liioiteltuna, mutta pieninä annoksina sopivana mausteena. Rasteri toimii myös Finrg:n artistipaidoissa ikään kuin Finrg-tuotemerkkinä. Graafisten elementtien luomisen myötä jatkossa oli helppo kasata eri kohteisiin tarkoitettua grafiikkaa, sekä luoda tarvittaessa uusia elementtejä.

Vastakohtaksi liikkeelle, toin staattisuutta esille typografisin keinoin. Otsikoihin ja tehosteisiin valitsin Roadway-kirjasimen versaalin. Roadway on moderni, groteski, vertikaalisuuntainen ja staattinen kirjaisin. Lisäämällä staattisuutta, skaalasin päällekkäiset rivit niin, että oikea ja vasen reuna ovat tasan. Tehokeinona pienensin myös rivivälin lähes olemattomiin. Tekstin skaalauksen myötä paikoissa, joissa on useampi rivi, luo rytmiä päällekkäisten rivien eri pistekoko. Leipätekstiksi valitsin myös groteskin kirjaimen, Bitsream Vera Sansin. Valinta perustuu hyvään luettavuuteen ja yhteensopivuuteen Roadwayn kanssa.

Seuraavaksi tuli valita oikeanlaista paperia painotuotteisiin. Hyvä lähtökohta oli pohtia, minkälaisia papereita on ollut käytössä propagandalehtisissä 1900-luvun alkupuolella. Lehtiset olivat yleensä painettu sellaiselle paperille, mihin oli varaa. Tätä ajatusmallia hyödynsin myös tulevan 512-tapahtuman lentolehtisissä. Tosin edullisimmillaan lehtiset olisi kannattanut painattaa saksassa sarjapainotalossa, mutta paperivaihtoehtoina oli vain moderneja papereita, sekä vain rajallinen valikoima paperikokoja. Päädyinkin painattamaan lehtiset Lahdessa edullisessa painossa, jossa oli mahdollisuus valita paperi ja koko vapaasti. Päällystetty paperi ei tullut kuuloonkaan, vaan päädyin päällystämättömään luonnonvalkoiseen Münken Pureen. Emme voineet myös jättää hyödyntämättä nuuttauksen vapaata sijoittamista. Lehtisistä haluttiin myös tukevat, mutta ei liian jäykät. Kokoon nähden sopivaksi löytyi 200 gramman paperi. Lisäsin myös graafisena elementtinä ulkoasuun vanhan paperin tekstuuriin, jotta paperi näyttäisi vanhemmalta. Jatkossa markkinointimateriaalissa tullaan käyttämään samaa tunnusta, kirjaintyyppiä, sekä samanlaisella tyyllillä käsiteltyä kuvamateriaalia.

4.3 TYPOGRAFIA JA VÄRIT

ROADWAY VERSAALI

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÅÖ

Bitstream Vera Sans | leipäteksti

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÅÖ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyzääö

PANTONE 547
CMYK 90 25 40 85
RGB 15 34 40

PANTONE 188
CMYK 23 96 88 52
RGB 82 23 25

Esimerkkejä Roadwayn käytöstä.

SINCE 2003 FINRG HAS BEEN ONE OF THE LEADING FINNISH ELECTRONIC MUSIC EXPORTS. THE LABEL HAS GIVEN BIRTH TO A RECOGNIZABLE GENRE OF ITS OWN EMBRACED BY PEOPLE ALL AROUND THE WORLD, THUS MAKING FINRG TRULY UNIQUE PHENOMENON FROM THE NORDIC EDGE OF WORLD. THIS 5 YEAR MILESTONE CULMINATES ON THE EVE OF THE INDEPENDENCE DAY IN BIGGEST HARD DANCE EVENT OF YEAR!

INTERNATIONAL HEADLINERS
BILLY BUNTER
MINISTRY OF SOUND, UK
ROB.O.T.T. LIVE
DIABLOTRAXX, HYBRIDIZE, UK

FINRG COLLECTIVE LIVE
PROTEUS | DJ RX
CARBON BASED
ALEK SZAHALA

EXCLUSIVE HARD DANCE B2B
SWOOSH | JNKS | J7

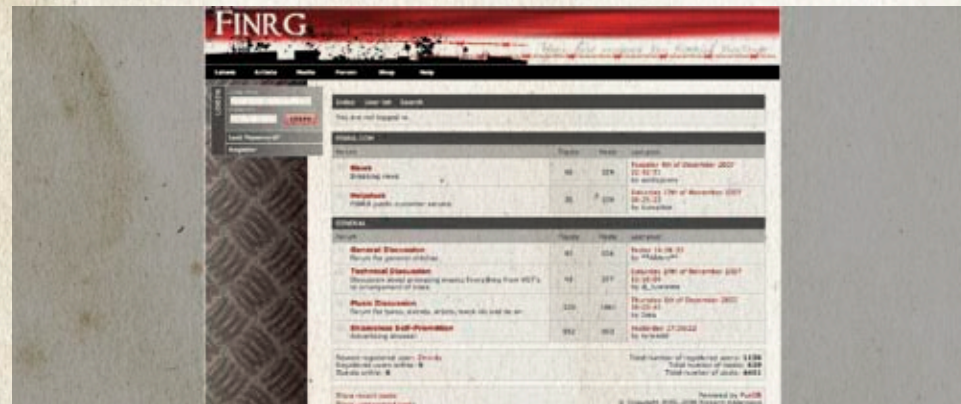
HYBRIDIZE COLLECTIVE LIVE
NOMIC | EPYX & CYREZ
SUBSTANCED | HORZI
SAM ONE | YEDIAH
TYRANOID | IAF

EXCLUSIVE RAVE BREAKS B2B
DJ RX | DRUMHEAD
BIG MISTAKE

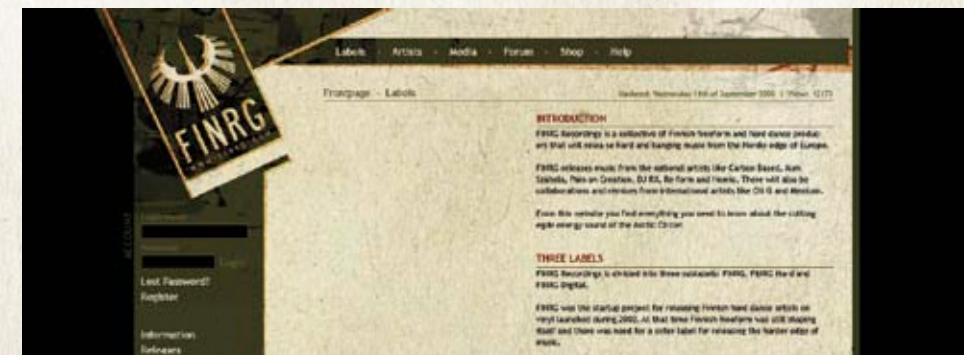
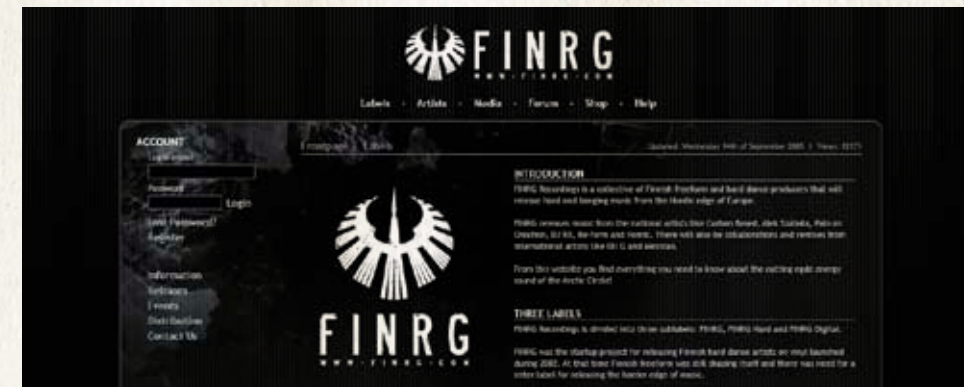

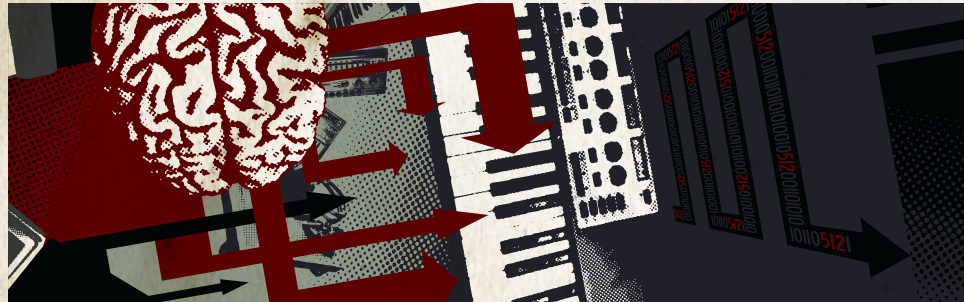
Finrg:n edellisen internet-sivustojen ilme vuosilta 2006 - 2008, joissa ilmeenä oli vuoden 2006 kiertueen Brabwire Apocalypsen teema.

Visuaalisen ulkoasun suunnittelun aloitin luonnostelemalla mahdollisia levynkansigrafiikoita ja Internet-leiskoja. Aluksi teemana oli hakkapeliitta, jonka valitsin 2007 julkaistun levykokoelman mukaan. Yhdistin grafiikassa lyijykynäpiirroksia futuristiseen tietokonegrafiikkaan. Suunnitelma kuitenkin hylättiin, koska lopputulos ei ollut tarpeeksi persoonallinen verrattuna muihin konemusiikkia julkaiseviin levy-yhtiöihin.

Yksi Ensimmäisistä Internet-sivun luonnoksista, jossa on jo vaikutteita konstruktivismista ja kommunismista.

Luonnos flajjerin ulkoasusta. Oikea ilme on tässä vaiheessa jo alkanut hahmottua.

512 -tapahtuman ennakkomainontaa. Tässä visuaalinen ilme on jo löytänyt oikean suunnan.

Valmis 512-tapahtuman flajjeri on nuutattu niin, että "Five years of freeform"-teksti on aina näkyvillä. Flajjeri on painettu 200 grammaiselle Münken Pure -paperille. (liite)

FINRG
WWW.FINRG.COM

512

INTERNATIONAL HEADLINERS
BILLY BUNTER
 MINISTRY OF SOUND, UK
ROB.O.T.T. LIVE
 DIABLOTRAXX, HYBRIDIZE, UK

FINRG COLLECTIVE LIVE
PROTEUS | DJ RX
CARBON BASED
ALEK SZAHALA

EXCLUSIVE HARD DANCE B2B
SWOOSH | JNKS | J7

HYBRIDIZE COLLECTIVE LIVE
NOMIC | EPYX & CYREZ
SUBSTANCED | HORZI
SAM ONE | YEDIAH
TYRANOID | IAF

EXCLUSIVE RAVE BREAKS B2B
DJ RX | DRUMHEAD
BIG MISTAKE

Supported by **clubWORKS**

Celebrate our 5th anniversary wearing any FINRG shirt or hoodie and receive Hakkapellitta vol 1 compilation CD free of charge on entry. Shirts, pre-sale tickets and loads of other items are available at www.finrg.com/shop

5.12.2008 | GLORIA | HELSINKI
 TIME: 21 - 04 AGE LIMIT: 18 | TICKETS: PRE 10€ DOOR 15€

512-tapahtuman A3-juliste on rakennettu flaijerin pohjalta.

FINRG
WWW.FINRG.COM

Labels Artists Media Forum Shop Help

ACCOUNT: [username] [password] LOGIN

Latest shop additions

- MP3 + single Carbon Based & DJ Rx & Epyn: Download
- MP3 + single Mix of Creation: Download
- Ticket FINRG 512 - Helsinki
- CD On the Edge of Helsinki
- MP3 + single Sam One: The Future
- MP3 + single DJ Rx Alone with Me (Download on Carbon Based Media)

Breaking News

FINRG 5th anniversary flash player
 As today's 2nd of November 2008 01:33:58 to 02:00

As the big day approaches, FINRG crew offers all fans a special FINRG Flash player that you can embed to your favourite website. Our goal is to give you the tools for the job:

http://media.finrg.com/html/FINRG_flash_player.swf

Proteus - "The Nature of the Beast" Album now added to FINRG Shop!
 Available 27th of September 2008 11:00:00 to 02:00

Proteus' first artist album now available!
 Release date 27th of August 2008! Buy now!

Upcoming Events

Friday 18 of December 2008
FINRG 512 - 5 YEARS OF FINNISH FREEFORM - 5th anniversary event
 @ Rax Live PA

Recent Forum Discussion

Mp3-kaupan ilme on toteutettu niin, että se oli helppo istuttaa jo olemassa olevaan Internet-sivuston rakenteeseen.

Labels Artists Media Forum Shop Help

ACCOUNT: [username] [password] LOGIN

Eventpage - Labels Updated: Wednesday 10th of September 2008 14:00:00

INTRODUCTION

FINRG Recordings is a collective of Finnish techno and hard dance producers that will release on vinyl and banging tracks from the hectic edge of Finland.

FINRG releases music from the national artists like Carbon Based, Alek Szahala, Jan on Creation, DJ RX, the Firm and more. There will also be collaborations and releases from international artists like DJ G and Noname.

From this website you find everything you need to know about the cutting edge energy sound of the Arctic Circle!

THREE LABELS

FINRG Recordings is divided into three sub-labels: FINRG, FINRG Hard and FINRG Digital.

FINRG was the starting project for releasing Finnish hard dance artists on vinyl launched during 2002. At that time Finnish techno was still shaking itself and there was need for a vinyl label for releasing the heavier edge of music.

For that reason FINRG had to set up. During the launch on 2003 it was meant to be a side project, but as things evolved FINRG started to define the sound of Finland. At the moment it is the main output channel for our vinyl releases.

FINRG Digital is the latest addition to the group. It was launched on 1st of September 2006 and it releases music strictly online in digital formats such as MP3. FINRG Digital will feature tracks from all the release artists not only released on FINRG, but also on other labels such as Electronic, Decibelzulu, Camel Records, Tuffen Kultur and No Camp.

EVENT PROMOTIONS

FINRG Recordings also provides 1% yearly FINRG live events to the main cities of the Southern Finland. These events are always held for promoting the cutting edge of Finnish techno by keeping ticket prices very reasonable and the event producer look standards high. We are not playing in the big league of event promotions, but we do like to play the risky game of exceeding expectations.

Mp3-kaupan mahdollinen ilme tulevaisuudessa.

Vasemmalla 512-tapahtuman paita, sekä artistipaidat. Artistipaidoissa on käytetty rasteriefektii yhdistävänä tekijänä Finrg brändiin.

Alla mp3-kaupan digijulkaisujen sekä CD-ennakkajulkaisujen ulkoasu.

Graafisen aineiston konstruktismi ja kommunistisen taiteen esitystyylit tukevat hyvin elektronisen musiikin kapinaa yhteiskunnan ennakkoluuloja vastaan. Konemusiikki käy tällä hetkellä musiikin vallankumousta, joka myös toimii metaforana kommunismin toimintaperiaatteisiin. Tunnus kuvastaa niitä asioita ja aatteita, joita Finrg ja suomalainen konemusiikki pitävät sisällään: vapautta, kapinaa, melankoliaa ja suomalaisuutta. Rosoinen tyyli ja murrettu värimaailma erottuu hyvin myös muista freeform-musiikkijulkaisevista levy-yhtiöistä. Typografia, esitystyylit ja tunnus näyttävät nyt suuntaa jatkossa syntyvälle Finrg:n markkinointimateriaalille.

5 ARVIOINTI

KIRJALLISUUS

Coleman 2003: Playback

Gronow Saunio 1990: Äänilevyn historia

Inkinen 1994: Tekno: Digitaalisen tanssimusiikin historia, filosofia ja tulevaisuus

Kusek, Leonhard 2005: The Future of Music - Manifesto for the Digital Music Revolution

STT-Jussi Lankinen: ESS: 6.11.2008 – Levykauppojen loppu lähellä

Lindeman 1980: Elektroninen musiikki

Pasanen 2004: Musta neliö – Abstraktin taiteen salat

Pillet, Vanni, Carlstedt 1994: Väri – muoto – muunnelma

WIKIPEDIA

Elektroniseen musiikkiin liittyvät aiheet

Tietokonemusiikki

mp3

Finrg Recordings

konstruktivismi (taide)

LÄHTEET

LIITE 1 | 512-TAPAHTUMAN FLAIJERI

LIITE 2 | CD-LEVY: WEB-BANNERIT

LIITTEET

